

C190 – WON15

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

23 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het woonrecht in Doel	1
Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken rond Vlabinvest	9
Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Guns tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de organisatie van het toezicht op de socialehuisvestingsmaatschappijen	10

Voorzitter: de heer Jan Penris

Vraag om uitleg van de heer Frans Wymeersch tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het woonrecht in Doel

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op 19 mei 2000 heeft de toenmalige Vlaamse Regering beslist om een woonrecht in te voeren om het bevolkingsaantal in Doel op peil te houden. Tot eind 2003 zou een sociaal begeleidingsplan van kracht zijn voor de oorspronkelijke bewoners die Doel wensten te verlaten of een minnelijke schikking aangingen om hun huis te verkopen.

De voorbije jaren kwam verschillende keren, ook in deze commissie, het niet goed functioneren van het woonrecht aan bod. Ondanks verschillende adviezen om woningen die belast zijn met het retrocessierecht wel te verhuren, heeft de Maatschappij voor Gronden Industrialisatiebeleid voor het Linkerscheldeoevergebied in 2003 beslist dat woningen, waarvoor geen afstand van het retrocessierecht werd verleend, niet in aanmerking komen voor verhuur voor tijdelijke bewoning. Mijnheer de minister, sindsdien werd er heel wat over geschreven en gepalaverd, en ook de gemeente Beveren heeft hierover verschillende brieven naar uw kabinet geschreven. Hoe hebt u op die brieven geantwoord?

Samen met onder meer de heer De Cock en de heer Stassen heb ik sinds 2001 een aantal vragen gesteld. Mijn jongste interpellatie over dit onderwerp dateert van 7 oktober 2003. Het is interessant om even naar deze interpellatie terug te grijpen. In mijn interpellatie stelde ik, refererend aan een antwoord van voormalig minister Gabriëls: 'Uit het juridisch advies van de administratie van 4 oktober 2002 blijkt dat er geen nood is aan het verzaken aan het recht op retrocessie. Het advies zal op de volgende vergadering van de begeleidingsgroep worden voorgelegd, met als gevolg dat het de procedure zal versnellen.' Mijnheer de minister, u gaf hetzelfde antwoord op de interpellatie van de heer De Cock van juni 2003.

In mijn interpellatie stelde ik ook dat de Intercommunale Vereniging van het Land van Waas zich in het verleden altijd verstoep heeft achter het retrocessierecht om de procedures voor de toewijzing van woningen op de lange baan te schuiven. Ik heb dat toen bestempeld als een bewuste strategie om een langzame wurggreep toe te passen op Doel en zijn bewoners, want er wordt ook heel laat of niet gereageerd op brieven van bewoners en er gebeuren verkeerde toewijzingen.

Mijnheer de minister, het antwoord op de interpellatie is dikwijls nog veel belangrijker en leerrijker. Ik wil dan ook even citeren uit uw antwoord van oktober 2003: 'Zoals ik heb meegedeeld in de Commissie voor Huisvesting van 24 juni 2003, sluit ik me aan bij het advies van de afdeling Juridische Dienstverlening van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Uit dit advies blijkt dat het recht van retrocessie niet wordt geactiveerd door het toestaan van een tijdelijke bewoning. Ik heb dit standpunt op 3 oktober ook meegedeeld aan de Vlaamse Regering en heb hierover geen negatieve reacties ontvangen. De vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest zullen zich in de toekomst dan ook confirmeren aan de beslissing van de Vlaamse Regering en een maximale invulling van het zakelijk recht van tijdelijke bewoning vooropstellen. Om te vermijden dat Doel een spookdorp wordt, garandeer ik het bewoningsrecht.'

Op dat ogenblik gold het bewoningsrecht tot en met 2006, maar er werd onmiddellijk aan toegevoegd dat de werkzaamheden eventueel een andere beslissing kunnen vergen. We weten allemaal dat ondertussen geen nieuwe beslissing inzake Doel in het vooruitzicht is gesteld. Wat mij betreft, kan dat in de praktijk dus betekenen dat het bewoningsrecht kan blijven duren.

In uw antwoord staat vervolgens: 'De beslissing van de Vlaamse Regering van 27 april 2001 over het tijdelijk bewoningsrecht blijft gelden. Dit tijdelijk bewoningsrecht werd ingesteld om de woonkwaliteit in de woonkern van Doel te garanderen. De begeleidingscommissie volgt de uitvoering van deze beslissing van nabij op. Leegstaande woningen waaraan kleine werken moeten worden uitgevoerd, worden eveneens opgeknapt en ter beschikking gesteld in het kader

van het tijdelijk bewoningsrecht.’ Mijnheer de minister, dat stond in uw antwoord van oktober 2003.

Verschillende voorbeelden tonen aan dat het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas zijn taak om het woonrecht uit te oefenen niet aankan – en ik zou zelfs durven zeggen: niet wil aankunnen. Kandidaten om een woning in Doel te huren, worden maandenlang aan het lijntje gehouden en in sommige gevallen duurt het zelfs meer dan een jaar vooraleer kandidaten voor de eerste keer een aanbod krijgen van huizen die via het woonrecht beschikbaar zouden zijn. Huizen die vrijkomen en waar het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas kleine herstellingen dient uit te voeren, worden maandenlang onbeheerd gelaten, wat aanleiding gaf en geeft tot – vermijdbare – verkrotting.

Sinds vorig jaar hebben heel wat zogenaamde krakers hun intrek genomen in Doel. De gemeente Beveren weigert deze krakers in te schrijven, waarna een behoorlijk aantal van hen een procedure heeft gestart bij de federale overheid. Uit verschillende persberichten blijkt dat sommige krakers zorgen voor een toenemende verkrotting van bepaalde woningen, maar er zijn – gelukkig maar – ook heel wat krakers die ervoor zorgen dat de woningen opgeknapt worden en bewoonbaar zijn en Doel op dit ogenblik enigszins leefbaar blijft. Die laatste groep kwam recent aan bod in de media, maar dat heeft indirect voor een aanzuigefect gezorgd op minder bonafide krakers. We zien de jongste maanden een toevloed van Roma-zigeuners en asielzoekers die er terechtkomen of zelfs worden gedumpt. Die hebben een averechts effect op de leefbaarheid van Doel. Vooral het slecht uitoefenen van het woonrecht en het vrijwel moedwillig laten verkrotten van woningen door het intergemeentelijk samenwerkingsverband heeft aanleiding gegeven tot de huidige kraak- en woonproblematiek.

Vorige week kregen de inwoners van Doel een brief van de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid in de bus. Deze brief laat uitschijnen dat het de bedoeling was het woonrecht slechts minimaal uit te oefenen, wat in tegenstelling is met uw antwoorden op vorige vragen, mijnheer de minister. Er wordt eigenlijk toegegeven dat er moedwillig is aangestuurd op het laten leegstaan en verkrotten van heel wat woningen. Ik citeer voor de volledigheid uit deze brief: ‘Het was duidelijk de bedoeling dat de Doelenaars niet zouden worden verplicht hun woning te verlaten, maar het was ook zeker niet de bedoeling om door grote inwijking een Doelse gemeenschap in

het leven te roepen. Ondertussen heeft het merendeel van de oorspronkelijke Doelenaars hun dorp vrijwillig verlaten en staan vele woningen leeg. Talrijke daarvan zijn volgens de normen van de Vlaamse Wooncode onbewoonbaar’ – als dit zoveel jaren aansleept, dan treedt er uiteraard een vorm van verkrotting op – ‘terwijl andere slechts mits zware renovatiekosten opnieuw bewoonbaar zouden kunnen worden gemaakt. Aldus wordt onze maatschappij geconfronteerd met een aftakelend woningbestand en zelfs met een probleem van veiligheid en gezondheid.’

Ik voeg daaraan toe dat ze zelf jarenlang bewust obstructie hebben gevoerd in dit dossier. Ik ga verder: ‘Onze maatschappij’ – ik vind het heel vreemd dat dit hier staat – ‘verneemt via allerlei kanalen dat talrijke woningen in Doel gekraakt zouden zijn, onder andere ook woningen die volgens de Wooncode niet bewoond mogen worden.’ Ze moeten het dus via andere kanalen vernemen. Ik citeer verder: ‘Indien u aldus bewoner zou zijn van een door u gekraakt pand, gebeurt zulks zonder recht noch titel, en wordt u verzocht het pand onmiddellijk te verlaten. Bij gebreke daaraan dienen de gepaste maatregelen te worden getroffen.’ Het komt er dus in de praktijk eigenlijk op neer dat de ‘goede krakers’ mee met de ‘slechte krakers’ zullen worden gestraft.

Mijnheer de minister, bent u bereid om gunstig advies te geven om woningen belast met het retrocessierecht open te stellen voor verhuring via het woonrecht om verdere verkrotting te voorkomen? Hebt u een evaluatie gemaakt over de uitoefening van het woonrecht door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas en wat zijn hiervan de conclusies? Hoeveel woningen worden er momenteel gekraakt in Doel? Wat is het statuut van deze woningen? Zijn het privé-woningen of woningen van de Maatschappij? Zijn het woningen die wel of niet belast zijn met het retrocessierecht? Op welke manier zal de Vlaamse overheid de komende maanden en jaren verder investeren in het woonrecht en het opbouwwerk in Doel? Wat vindt u van de brief van de Maatschappij? Vindt u niet dat de goeden met de slechten moeten boeten? Zult u de Maatschappij terechtwijzen en bent u bereid om inspanningen te doen om de ‘goede krakers’ tegemoet te komen?

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, ik had vorige week opnieuw een aanval van ‘Doelbewust-

heid' waarbij ik vragen had geformuleerd aan minister Peeters over de uitbreiding van de haven en aan u over de leefbaarheid in Doel. Ik wist toen nog niet dat deze vraag deze week op de agenda zou staan.

Het Vlaams Parlement zal volgens mij eeuwig blijven zitten met een schuldcomplex als gevolg van het Nooddecreet. Mijnheer Stassen, we zaten toen aan dezelfde kant en we hebben het allebei goedgekeurd. Ik heb toen uitdrukkelijk verklaard dat het decreet moest toelaten om sneller duidelijkheid te scheppen voor de Doelenaars. Door het Deurganckdok zou duidelijk worden wat de toekomst voor de haven zou brengen en of het Saeftinghedok moest worden ingeplant.

Ik krijg nog steeds het blad 'Nieuws uit Doel' toegestuurd met als ondertitel 'Nieuws en standpunten over het dorp dat niet weg wil. Een blad gratis voor al wie mensen belangrijker vindt dan geld en ook voor wie dat niet vindt'. Het is een aandoenlijk blad dat nagels met koppen slaat. Ik lees enkele positieve titels: 'Nieuwe inwoners brengen Doel tot leven', 'Weer twee nieuwe marktkramers bij in Doel', 'Doelse feesten en festival'. Uiteraard berichten ze ook over de andere kant van de medaille: 'Vlaamse overheid weigert discussie over verloedering', 'Intercommunale en directeur gaan uit de bocht' en 'Bevroren emoties'.

Dit kan echter niet blijven duren. De vragen zijn gesteld. De vraag is natuurlijk of de haven daar de hand blijft op leggen. Ik heb het Deurganckdok meermaals bezocht, onlangs nog, en ik zie niet in waarom er nog een Saeftinghedok zou moeten komen. De voorzitter van deze commissie is wellicht een andere mening toegedaan. Die knoop moet zo snel mogelijk worden doorgehakt.

Ik ben er echter van overtuigd dat het nog jaren zal duren vooraleer geweten is of dat dok er moet komen. Het kan niet dat we intussen blijven zitten met zo'n voorlopige situatie waarin mensen huizen moeten kraken om te kunnen wonen, waarin mensen niet of tegen hun zin worden ingeschreven, en waarin een burgemeester op een bepaald moment protesteert tegen een aantal nieuwe inwijkelingen.

Mijnheer de minister, hoe bekijkt u die toestand? Hoe kan er meer duidelijkheid worden gegeven over het wonen? Hoe kan er meer druk worden gelegd op de Intercommunale en op het gemeentebestuur om mensen in te schrijven?

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Ik sluit me aan bij de vragen van de heer Loones. Ook de heren Wymeersch en Stassen zijn begaan met het reilen en zeilen binnen de gemeente Doel. Ik heb zelf in het verleden ook een aantal initiatieven terzake genomen.

Er is altijd een zekere discrepantie geweest tussen het gegarandeerde recht op tijdelijk wonen en het mondjesmaat toestaan door de Maatschappij om dat recht uit te oefenen. De huidige problemen zijn daar gedeeltelijk een gevolg van. Mensen nemen het heft in eigen handen. Als die mensen echter van parlementsleden horen dat die hoop stenen daar allang weg had moeten zijn, dan snijdt dat in hun hart.

In het buitenland zijn er een aantal voorbeelden van dorpen in de haven, zoals in Rotterdam het dorpje Pernis waar 3.000 mensen tussen de containers wonen. Die mensen zijn daar heel gelukkig. Ik zeg niet dat Doel het idyllisch landelijke vissersdorp zal blijven dat het altijd is geweest, wel integendeel. Het zal een andere bevolkingsgroep aantrekken. Sommige mensen zullen wegtrekken omdat ze daar niet willen blijven wonen vanwege het Deurganckdok.

Het Waasland slijbt dicht. De mobiliteit in het Waasland verloopt historisch van oost naar west vanwege de waterhuishouding in dat gebied. Alle bewegingen op de noord-zuidas in het Waasland staan haaks op die historische mobiliteit. Een paar jaren geleden heeft de havenmeester van Antwerpen nog gezegd dat het Saeftinghedok misschien niet nodig is. Ik denk dat we ons huiswerk goed moeten maken en moeten nagaan of dat effectief zo is.

Doel zou een minilaboratorium kunnen zijn van een tolerante samenleving van mensen van allerlei standen en rangen, asielzoekers en Roma-zigeuners. Daaruit zouden we conclusies kunnen trekken voor het samenleven in grote steden. De mensen in Doel zijn bereid om samen te leven. Zij hebben immers een groter doel, namelijk het behoud van hun dorp.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het dossier-Doel is een dossier waar ik niet fier op ben. Op politiek vlak waren we voorstander van het behoud van Doel, maar dat is de vorige keer niet gelukt. Wat wel is gelukt, is het tijdelijke behoud tot in 2007. Deze politieke beslissing

is goedgekeurd door de voormalige regering en door het parlement. Dat betekent dat een aantal mensen konden blijven en dat er onder een aantal voorwaarden nieuwe mensen konden komen wonen.

Een deel van de uitvoering van deze beslissing ging naar de twee betrokken instellingen, namelijk de Maatschappij die de gronden beheert en de Intercommunale voor het Land van Waas die een deel van de woonopdracht moest uitvoeren. Daar begint het probleem. Een van de voormalige voorzitters van de Intercommunale zei ooit dat er geen liter verf zou worden gebruikt om in Doel een aantal huizen in stand te houden.

Dat heeft de zaak vertraagd. Men heeft via het retrocessierecht een technische argumentatie gevonden om de zaak te vertragen en uit te stellen en mensen niet in te schrijven.

Mijnheer de minister, u hebt, zoals blijkt uit de antwoorden die u en ook voormalig minister Gabriëls hebben gegeven op vorige interpellaties, gezegd dat u het woonrecht zou uitvoeren. Ook u, als minister van Wonen, hebt uw nek gebroken op de onwilligheid van zowel de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeovergebied als van de Intercommunale van het Land van Waas om mee het recht op tijdelijke bewoning uit te voeren.

Het OCMW van Beveren heeft een aantal asielzoekers naar Doel laten gaan, wat op zich misschien een goede zaak is. Maar als in een kleine gemeenschap asielzoekers komen, ontstaat na enige tijd een zekere aantrekkingskracht op andere asielzoekers die mensen kennen die in Doel wonen.

Een aantal huizen evolueerden op twee jaar tijd van mooie, goed onderhouden huizen tot huizen in schandalige toestand. Dan nemen mensen het recht in eigen handen.

Mijnheer de minister, ik denk niet dat het te maken heeft met de onwilligheid van het Vlaamse bestuur. Zowel de vorige Vlaamse Regering als u – tenzij u nu een ander antwoord geeft – hebben altijd gezegd dat wordt uitgevoerd wat indertijd werd beslist. Bij de uitvoering van de beslissingen op lager niveau is een en ander misgelopen, en dat was een zeer bewuste verdragings- en obstructiestrategie. De problemen van vandaag hebben te maken met de opstelling van de Maatschappij en de Intercommunale. Zij zijn verantwoordelijk voor wat vandaag misloopt.

Mijnheer de minister, u zult op een bepaald moment het beleid van de Maatschappij en de Intercom-

munale moeten omwringen, want anders wordt de situatie alleen maar erger. Wat vandaag in de kranten staat, is daar een duidelijke illustratie van.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, het gaat inderdaad om een dossier met duidelijke antecedenten, maar we moeten goed de rol van iedereen kennen. Wij hebben een zijdelingse verantwoordelijkheid als het gaat over het garanderen van het tijdelijk woonrecht.

Ik wil toch even het recht op retrocessie verduidelijken. Mensen kunnen eventueel terugkeren naar hun onteigende woningen, als de reden waarvoor de onteigening is gebeurd, met name de bouw van een tweede getijdendok, niet doorgaat.

Mijnheer Wymeersch, er zijn natuurlijk ook een aantal eigendomsrechten. De Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeovergebied is eigenaar van de woningen. Voor het tijdelijk woonrecht wordt de verhuuractiviteit uitgeoefend door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas. Als eigenaar heeft de Maatschappij absolute rechten.

Mijnheer Wymeersch, u verwijst naar mijn antwoord uit 2003. Ik heb dat standpunt toen aan de regering voorgelegd, en het werd door de toenmalige collega's bijgetreden.

De Maatschappij zegt vandaag dat zij het voorzichtigheidsprincipe hanteert en alleen de woningen verhuurt waarvoor het recht op retrocessie werd opgeheven. De huizen van de mensen die vasthouden aan het retrocessierecht worden niet verhuurd. Als eigenaar kan de Maatschappij zich daarop beroepen. Minister Peeters heeft, als functioneel bevoegd minister voor de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeovergebied, het voorzichtigheidsstandpunt bevestigd. Als eigenaar kan de Maatschappij dat standpunt innemen.

Mijnheer Wymeersch, voor uw vragen over de evaluatie van het woonrecht en het kraken van woningen in Doel, verwijs ik naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag van de heer Verreycken van 20 september 2005.

Minister Peeters heeft me in een brief van 2 augustus 2005 geïnformeerd over de uitvoering van het woonrecht door het Intergemeentelijk Samenwer-

kingsverband Land van Waas. Hij meldde me dat het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband de haar toegewezen opdracht ten volle uitvoert, binnen de grenzen die haar worden opgelegd.

Er werd me gesignaleerd dat de toekenning van het tijdelijk woonrecht wordt bemoeilijkt, omdat de ter beschikking gestelde woningen worden gekraakt. Ik heb zelf geen zicht op het aantal en de aard van de woningen. De Maatschappij voor het Gronden Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoe-vergebied beschikt als eigenaar van de woningen mogelijk wel over deze gegevens. Ik heb de functioneel bevoegde minister begin februari in een brief gevraagd welke acties de eigenaar van de woningen tegen mogelijke krakers onderneemt of overweegt. Tot op heden heb ik daar nog geen antwoord op gekregen.

Op 16 maart heeft de Maatschappij voor het Gronden Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoe-vergebied aan minister-president Leterme, aan de ministers Van Mechelen en Peeters, aan de burgemeester van Beveren en aan mijzelf een afschrift bezorgd van een brief die de Maatschappij richtte aan alle woningen die in Doel zouden worden gekraakt. In de brief worden mogelijke krakers verzocht de gekraakte woningen onmiddellijk te verlaten. Als ze dat niet doen, zal de Maatschappij de gepaste maatregelen treffen en kunnen zelfs schadevergoedingen worden gevorderd.

Mijnheer Wymeersch, de regeringsbeslissing van 27 april 2001 inzake het tijdelijk bewoningsrecht blijft ongewijzigd van kracht. Dat betekent dat er in principe een woonrecht is tot 1 januari 2007. Als we daaraan wijzigingen willen aanbrengen, zullen we dat moeten bekijken, maar dat is de huidige toestand. Onze vroegere coalitiepartner Groen! was erbij toen die beslissing werd genomen.

De heer Jos Stassen: Het was tot en met 2007.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Stassen, ik heb dat nagevraagd, want ik heb er geen enkel belang bij om nu te zeggen dat het woonrecht geldt tot eind 2006 of tot eind 2007. Mijn bronnen zeggen duidelijk dat het woonrecht loopt tot eind 2006.

In de regeringsbeslissing staat: ‘Om te vermijden dat vanaf 2007 een groot aantal van deze bewoners niet wenst te vertrekken, moeten in de overeenkomst hieromtrent duidelijke clausules worden opgenomen.’

Verder staat er: ‘Deze nieuwe bewoners zijn geen eigenaars, noch klassieke huurders, en kunnen dus geen vergoeding eisen voor het feit dat zij de woning dienen te verlaten. Omwille van de woonzekerheid wordt door de Intercommunale Vereniging van het Land van Waas aan de inwoners van de woonkern Doel die binnen het toepassingsgebied van het sociaal begeleidingsplan vallen, tot 2007 een zakelijk recht van bewoning verleend.’ Mijnheer Stassen, het is dus tot begin 2007. *(Opmerkingen van de heer Jos Stassen)*

Als het woonrecht tot eind 2007 zou gelden, zou ik dat ook hebben gezegd. Welk belang heb ik erbij om iets anders te zeggen dan wat binnen de regering werd afgesproken? Iedereen kan de bronnen raadplegen, dus het is tot begin 2007.

Het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas dient de haar toegewezen opdracht uit te voeren en dus het tijdelijk woonrecht te garanderen. Om de leefbaarheid te bevorderen, worden en werden een aantal initiatieven genomen. De opbouwster in Doel zorgt voor acties en begeleiding. De gemeente heeft extra aandacht voor het openbaar domein. Er gebeuren beperkte onderhouds- en renovatiewerken – zodat er een minimum aan comfort is – aan de woningen die ter beschikking worden gesteld door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas.

Er worden dus wel werken verricht. Er gebeurt geen groot onderhoud van de huizen, dus er wordt geen nieuw dak gelegd en er gebeuren geen stabiliteitswerken, maar als een venster moet worden vervangen of als een aantal pannen moeten worden vervangen om te voorkomen dat het binnenregent, worden die werken uitgevoerd.

Het is goed dat de burgemeester van Beveren het aantal politiepatrouilles heeft opgedreven, om – en dat is een essentiële overheidsopdracht – de openbare orde en de bescherming van have en goed te verzekeren.

Mijnheer Wymeersch, u maakt blijkbaar een onderscheid tussen twee types van krakers: de goede en de andere. Als overheid kunnen we maar één standpunt innemen: kraken kan niet. Men kan niet zomaar wederrechtelijk bezit nemen van andermans eigendom, ongeacht of het gaat om een intercommunale, een vennootschap of een particulier. In een rechtsstaat gaat het niet op om de eigendom van iemand anders zomaar onwettig te bezetten.

Iemand die een leegstaande woning wil, kan die huren via de geëigende kanalen. In dit geval wordt de verhuring georganiseerd door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband Land van Waas. De eigenaar van de woningen is de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid van het Linkerscheldeoevergebied. Op die manier kunnen ook afspraken worden gemaakt over de verschuldigde huurprijs.

Ik hoor dat mensen die een woning hebben gekraakt bereid zijn om te betalen, maar het uitgangspunt is natuurlijk fout. Men kan niet zomaar wederrechtelijk, dus onwettig, bezit nemen van andermans eigendom. Iedereen moet zijn plichten nakomen.

Ik moet zeggen dat de rechtsstaat functioneert, want de vrederechter heeft al een aantal vonnissen uitgesproken. Er werden al drie krakers, die onwettig bezit hadden genomen van een woning die hen niet toebehoort, uit de huizen gezet. Er werden ook vijf vonnissen uitgevoerd voor mensen die wel legitiem huurden, maar die, aangezien iedereen zomaar een woning in bezit nam, stopten met het betalen van huur. De vrederechter vonniste dat ook deze mensen uit hun huis moesten worden gezet. Op dit ogenblik zijn nog 15 dossiers in behandeling.

In de grote vakantie werd het beeld opgehangen dat het goed en idyllisch toeven was in Doel. Dat zorgde voor een aanzuigeffect, maar als ik vandaag de berichten in de kranten lees, frons ik de wenkbrauwen. Ik wik mijn woorden, maar vandaag bevinden we ons in Far-Westtoestanden. Mensen durven niet meer op vakantie gaan, want als ze na een week terugkomen, lopen ze een reëel risico dat iemand anders bezit heeft genomen van de woning.

Mijnheer Wymeersch, ik laat het aan u om te oordelen of het goede of minder goede krakers zijn, maar mijn standpunt is dat het niet kan dat mensen bang zijn om een tijdje hun huis te verlaten om naar de winkel of een begrafenis te gaan. In de krant staat vandaag het voorbeeld van iemand die zegt dat hij niet op vakantie durft gaan, want hij is bang dat, als hij terugkomt, iemand anders bezit heeft genomen van zijn woning. Mensen komen aan de deur voelen of ze al dan niet gesloten is om te constateren of er nog iemand woont, legitiem of niet. Dit zijn dingen die niet kunnen. Daarom is het goed dat de burgemeester via patrouilles recht en orde handhaaft in de straat.

We moeten er ons voor hoeden ook niet steeds een ander beeld op te hangen door te zeggen dat we nog

een en ander opnieuw zullen bekijken. Er is één formele beslissing die loopt tot het einde van dit jaar of tot begin volgend jaar. Mijnheer Stassen, de beslissingen die in de notulen van de ministerraad staan, zijn niet herroepen, noch door uw partijgenoten of andere collega's. Het was nochtans een zeer gevoelige materie, en ik ga er dan ook van uit dat iedereen zeer aandachtig kennis heeft genomen van die notulen.

De Intercommunale zegt enerzijds dat ze doet wat ze moet doen, maar hanteert anderzijds het voorzichtigheidsprincipe. De juridische adviezen van het LIN waren anders, maar zowel de eigenaar, meer bepaald de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid, als de uitvoerder, meer bepaald de Intercommunale voor het Land van Waas, kunnen wettelijk een andere houding aannemen, en die is gestoeld op dat voorzichtigheidsstandpunt.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de minister, in tegenstelling tot uw antwoord van 2003 schuift u de hete aardappel door en wilt u de problemen blijkbaar niet zien en onderkennen. U zegt dat in een rechtstaat bepaalde dingen kunnen en andere niet. Ik treed u daarin bij. U zegt ook dat iedereen zijn plichten moet nakomen. Uw voorgangers en uzelf zijn in het verleden over dit onderwerp verschillende keren ondervraagd en met feiten geconfronteerd. Er zijn toen uitspraken gedaan waarvan nu blijkt dat die vrijblijvend zijn geweest. Diegenen die het moeten uitvoeren op het terrein, trekken er zich namelijk geen barst van aan en blijven een bewuste verrottingsstrategie voeren.

De Maatschappij hanteert het voorzichtigheidsprincipe, en juridisch gezien kan dat. Als ze echter zegt dat er onderhoudswerken worden uitgevoerd, dan wordt u belogen. Ik kan me trouwens niet van de indruk ontdoen dat u graag belogen wilt worden. U trekt uw paraplu open. U wordt met een aantal feiten geconfronteerd waar de kranten vol van staan en u wordt daarover hier ondervraagd, maar u antwoordt dat er niets aan de hand is. Volgens u weten de mensen op het terrein het beste wat ze moeten doen. Dat is echter niet het geval en u als minister weet het ook niet.

U moet duidelijk orde op zaken stellen en de verschillende actoren rond de tafel brengen. U moet ervoor zorgen dat de regeringsbeslissingen uit het verleden naar de letter en de geest worden uitgevoerd. Zolang u dat niet doet, is het daar de jungle en geldt er het

recht van de sterkste. De Maatschappij voor het Grond- en Industrialisatiebeleid heeft samen met de Intercommunale jarenlang een bewuste verrottingsstrategie gevoerd. Ze worden nu met bepaalde feiten geconfronteerd en reageren daarop met dergelijke brief. Ik vind dat zeer laag bij de grond. U wilt dit toedekken met de mantel der liefde, en ook dat vind ik beneden alle peil. Ik dring erop aan dat u alle actoren rond de tafel brengt en een duidelijke strategie ontwikkelt in verband met dit gebied. U moet iedereen op zijn rechten en plichten wijzen.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de minister, ik vrees dat u nog niet verlost bent van dit dossier.

Minister Marino Keulen: Ik vrees dat ook.

De heer Jan Loones: Dit vergt een aantal maatregelen. Het terugkooprecht is onnuttig geworden. In mijn geliefde dorp, Oostduinkerke, woont er een café-uitbater, Ludo, die eigenlijk een onteigend Doelenaar is. Die gaat zeker niet meer terug naar Doel, terwijl hij theoretisch nog altijd recht heeft op een woning.

Dit moet worden geactualiseerd. Het is een onmogelijke situatie dat huizen niet kunnen worden verhuurd omdat er een mogelijke claim op ligt. Als mensen afstand doen van die claim, wat in veel gevallen waarschijnlijk zal gebeuren, dan zou dat al een eerste stap zijn. In 'Nieuws uit Doel' lees ik dat ook de zeventiende-eeuwse Rubenshoeve daaronder valt. Dit is wraakroepend. Er kunnen natuurlijk ook andere maatregelen worden genomen die verdergaan dan een loutere consensus.

Dan wil ik het nog even hebben over de datum van einde 2006. Ik wijs erop dat dit al binnen enkele maanden is. Doel zal niet leeg zijn op dat ogenblik. Welke situatie hebben we dan? Worden het dan allemaal krakers, allemaal mensen die het recht in eigen handen nemen? Dit kan niet. Er zal in elk geval een verlenging moeten komen van de voorlopige situatie. Het is duidelijk dat er tegen eind dit jaar geen beslissing zal zijn over de toekomst van de Antwerpse haven en het Saeftinghedok.

Er is een zeer mooi boek verschenen van Wilfried Devlieghere over de uitgebreidheid van het eigendomsrecht waarin staat dat een eigendom ook niet misbruikt mag worden. Ik vraag me af wat een rech-

ter zou beslissen als een kraker wordt uitgedreven, terwijl hij de eigendom erg goed onderhoudt en huur betaalt. Er zijn gelukkig nog eigenzinnige rechters die het eigendomsrecht op zijn doelstellingen interpreteren.

Mijnheer de minister, u maakt deel uit van de Vlaamse Regering. Het is uw taak om duidelijkheid te vragen over een beslissing in verband met de uitbreiding van de haven in Antwerpen. Ik zal dezelfde vragen ook aan minister Peeters stellen. De Vlaamse Regering moet zo snel mogelijk duidelijkheid scheppen.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me alweer aan bij de heer Loones.

Mijnheer de minister, u hebt gelijk dat het statuut van een aantal bewoners van Doel op zijn minst twijfelachtig is. We moeten realistisch zijn en beseffen dat in 2007 het dorp niet van de ene dag op de andere leeggemaakt zal worden. Wat zal het statuut van de bewoners op dat moment zijn?

De burgemeester van Sint-Niklaas zegt dat er ten vroegste in 2010 opnieuw kan worden gepraat, aangezien de mobiliteit rond het Deurganckdok nog helemaal niet is opgelost. Hij zegt ook dat de grenzen van de ruimtelijke groei van de Antwerpse haven eigenlijk zijn bereikt. De discussie zal in het Vlaams Parlement vanaf 2007 opnieuw worden geopend, en die zal niet op een dag zijn afgelopen. Op dat moment worden we wel geconfronteerd met de bewoning in Doel. Wat zal er dan gebeuren?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister, ik blijf de beslissing van de vorige regering inzake het tijdelijke woonrecht verdedigen, maar de uitvoering ervan is duchtig misgelopen, met alle gevolgen van dien. Dit zal nog jaren blijven aanslepen.

Deze regering zal geen beslissing nemen over een nieuw dok, dat voorspel ik u. Misschien zal een volgende regering dat doen, dan spreken we over 2010-2011. Ondertussen zal er niet worden opgetreden om het dorp af te breken, misschien wel huizen waar er uitspattingen zijn zoals vandaag het geval is. Wat vandaag is misgelopen, zal nog een tijd voortduren. U draagt deels de politieke verantwoordelijkheid

voor de uitvoering van de beslissing, niet voor wat de Maatschappij en de Intercommunale ervan gemaakt hebben. Ik herhaal dat de Maatschappij en de Intercommunale verantwoordelijk zijn voor wat vandaag is misgelopen.

Ik wil het nog even hebben over het retrocessierecht. Ik vind het zeer vreemd dat eigenaars hun huis kunnen terugkopen en dat het ondertussen niet mag worden verhuurd. Als het huis twee tot vijf jaar, of misschien langer, leeg zal staan, weet je dat de waarde ervan zal dalen. Als je een huis kunt terugkopen dat tien jaar heeft leeggestaan, koop je een krot. Eigenaars hebben er dus alle belang bij dat hun huizen tijdelijk bewoond worden. Als de Maatschappij een brief had gestuurd aan die mensen, met het voorstel hun huizen ter beschikking te stellen en als de Maatschappij er ondertussen voor had gezorgd dat ze goed worden onderhouden, dan waren waarschijnlijk alle eigenaars daar op ingegaan. Ze hebben echter een brief gekregen waarin staat: u zult toch niet zo dom zijn dat retrocessierecht af te staan – maar dan in heel moeilijke woorden. Niemand antwoordde daarop dat hij het toch wilde doen. Dat is er misgelopen. De Maatschappij heeft een juridisch-technisch dossier politiek misbruikt.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: U moet me niet doen inzien dat dit pijnlijk is voor de mensen. Het gaat over het dak boven hun hoofd. Men kan in zijn leven alles missen, je zou zelfs ultiem zonder onderwijs kunnen, maar zonder een dak boven het hoofd kan niemand.

We moeten stoppen met verwarrende signalen te geven over Doel als een idyllische samenleving waar mensen met een heel divers statuut vreedzaam samenleven, als een soort laboratorium voor een toekomstige samenleving. Dat zijn heel gevaarlijke signalen. De problemen waarover we vandaag lezen in Het Nieuwsblad, De Standaard en waarschijnlijk ook andere kranten, hebben deels te maken met het beeld dat enkele maanden geleden werd opgehangen over hoe mooi, fijn, gezellig en tof het wel was in Doel. Dat werkte als een magneet op mensen die op zoek zijn naar een vorm van gratis wonen en die buiten de wet treden.

Mijnheer Wymeersch, u zegt dat de overheid niets doet. Het is weer een typisch Vlaamse reactie om te zeggen dat we het allemaal op zijn beloop laten en dat het een pure schande is. De Vlaamse overheid

heeft inzake Doel immense inspanningen gedaan op het vlak van herhuisvesting, onteigening en het zorgen voor uitwijkmogelijkheden voor honderden mensen. We hebben binnen de VHM een apart programma opgezet voor Doel om de oorspronkelijke bewoners kansen te geven op een betaalbare herhuisvesting. De mensen werden onteigend, konden met dat geld eventueel zelf op zoek gaan om elders te bouwen of te kopen. Anderen kregen een woning via de socialewoningmaatschappijen in de huur- of koopsector. Er zijn extra inspanningen gedaan vanuit de Vlaamse begroting om die mensen voort te helpen. Daar wordt natuurlijk over gezweven, want dat is verworven en is niet meer spectaculair.

Er is bovendien een sociaal bemiddelaar aangesteld, de heer Roeland Aelbers. Hij heeft gezorgd voor opnieuw meer samenleving, en dat werd gewaardeerd door de grote meerderheid van de bewoners. Hij heeft de gemoederen helpen bedaren en heeft de burgers goed geïnformeerd. Hij was de ideale brugfiguur tussen de bewoners van Doel en de Vlaamse Regering. Ook dat is gebeurd op kosten van de Vlaamse overheid.

Het aantal woningen waarvoor het recht op retrocessie niet is opgegeven, is beperkt. Het gaat over enkele tientallen woningen. De raad van bestuur van de Maatschappij voor Grond- en Industrialisatiebeleid is niet over één nacht ijs gegaan en heeft daarover beraadslaagd.

Mijnheer Stassen, het recht op retrocessie dient vooral om te vermijden dat de oorspronkelijke eigenaars de dupe zouden worden van een zware leegstandsheffing.

De Vlaamse Regering moet op korte termijn beslissen wat er begin 2007 moet gebeuren, afhankelijk van de geplande werken aan de haven. Door telkens opnieuw het verhaal op te hangen dat alles nog mogelijk is, blijven mensen daar hangen en komen er zelfs nieuwe mensen toe. Ik pleit dan ook voor een voorzichtige communicatie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Tom Dehaene tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de stand van zaken rond Vlabinvest

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het regeerakkoord 2004-2009 staat dat er aandacht zal worden besteed aan de huisvesting en het grondbeleid in de Vlaamse Rand. Op 18 mei 2005 stond in de aanvullende regeringsverklaring dat het werkingsgebied van Vlabinvest zou worden uitgebreid. Daarvoor is 25 miljoen euro vrijgemaakt. Er is echter nog geen uitvoeringsbeslissing van de regering. Ik begrijp niet waar de regering op wacht om die beslissing te nemen.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken? Wanneer zal de Vlaamse Regering de nodige beslissingen nemen? Wat is de reden voor de vertraging? Ik hoor daarover de wildste verhalen, maar ik zou die graag van u horen. Wanneer zullen de eerste projecten in het nieuwe werkingsgebied kunnen rekenen op financiële steun? Wat denkt u van het zogenaamde inbreekscenario van Vlabinvest in reeds bestaande projecten? Door één Vlabinvestwoning te verwerven in een project zouden alle woningen van dat project kunnen worden toegewezen op basis van de toewijzingsvoorwaarden van Vlabinvest. Dat zou een enorme hefboom zijn.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, ik sluit me aan bij de vraag van de heer Dehaene, maar ik heb nog een bijkomende vraag. Enerzijds zijn er lokale besturen en actoren die staan te trappelen om de huidige Vlabinvestreglementering te kunnen toepassen, anderzijds stuiten sommige projecten op tegenstand van die lokale besturen. Dat lijkt me nogal tegenstrijdig. Mijnheer de minister, wat is de huidige stand van zaken? Sinds de aankondiging door de Vlaamse Regering wachten we nog steeds op concrete projecten.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Vorige week hebben we het tijdens de plenaire vergadering van dit Vlaams Parlement nog gehad over het domeindecreeet BBB binnen de sector Wonen. Toen is ook duidelijk geworden

waarom we nog niet echt uit de startblokken kunnen komen. Vlabinvest is immers ook onderworpen aan de BBB-operatie. Vlabinvest wordt geïntegreerd in de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen, afgekort de VMSW.

De beslissing over de uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest is door alle fracties in het Vlaams Parlement goedgekeurd. De bedoeling is deze beslissing nu voor te leggen aan de Vlaamse Regering. Dat zal gebeuren tijdens de komende weken. We bevinden ons dus in de eindfase.

Dat er tot nu toe geen concrete projecten zijn, heeft alles te maken met procedures. Eerst moesten alle beslissingen worden genomen over de uitbreiding van het werkingsgebied. Ook dat verliep volgens tal van procedures. U kunt me op dat vlak dus geen vertraging aanwrijven. Vervolgens heeft ook de Raad van State zijn advies daarover uitgebracht. En verder is er de BBB-operatie waar ook Vlabinvest aan onderworpen wordt. Wij hebben onderweg geen tijd verloren.

De financiële tegemoetkoming van Vlabinvest aan de socialehuisvestingsmaatschappijen bestaat uit het verstrekken van goedkope leningen. Een naakte financiële tegemoetkoming onder de vorm van een subsidie is er dus niet. De middelen van Vlabinvest zijn er onder de vorm van een rollend fonds. Op het einde moet het ter beschikking gestelde kapitaal van Vlabinvest door de socialehuisvestingsmaatschappijen worden terugbetaald.

De bijkomende middelen van 25 miljoen euro zijn reeds ter beschikking en kunnen dus al aangewend worden door de socialehuisvestingsmaatschappijen, maar dan in het beperkte werkingsgebied zoals dat vandaag bestaat. Het gaat dan over de zes gemeenten samen met de drie andere gemeenten, namelijk Hoeilaart, Overijse en Tervuren.

Ik herhaal wat ik heb gezegd tijdens de commissie van 1 december 2005: 'De middelen zullen worden verdeeld op basis van de haalbaarheid en opportuniteit van de projecten. Het mag echter niet mogelijk zijn dat een slecht project binnen de faciliteitengemeenten het haalt van een goed project buiten de faciliteitengemeenten. We mogen ons niet tot in het absurde strak houden aan de vastgelegde prioriteiten. Ik vind het belangrijk dat via Vlabinvest iets wordt gedaan voor de huisvesting in de faciliteitengemeenten, maar altijd binnen de perken van de redelijkheid'.

Ik geef u een voorbeeld. In Kraainem loopt op dit ogenblik een project. De grondprijs bedraagt daar meer dan 400 euro per vierkante meter. Daar kan Vlabinvest niet aan meedoen. Met dat geld kunnen elders nog heel veel mooie projecten worden uitgevoerd.

Wat het inbrekscenario betreft, moet ik eerlijk toegeven dat ik daar niet afkerig tegenover sta. Vlabinvest werkt voor een publiek van jonge tweeverdieners die het vandaag aartsmoeilijk hebben om een woning op een betaalbare manier te verwerven. Het probleem bij de integratie in de sociale huisvesting ligt opnieuw bij de procedures. De SHM's krijgen subsidies voor de verwerving van de grond, voor de uitrusting en voor de financiering van omgevingswerken zoals wegen, pleintjes enzovoort. Dat geldt niet voor Vlabinvest. Het besluit zou op dat vlak moeten worden aangepast. Een bepaald percentage binnen die wijken zou eigenlijk ook bestemd moeten worden voor het Vlabinvestpubliek.

Mijnheer Dehaene, ik vind uw idee waardevol, maar er moet natuurlijk ook rekening worden gehouden met de wetgeving en met de praktische bezwaren. Wie zich vandaag onderaan de maatschappelijke ladder bevindt, wordt door onze verzorgingsmaatschappij, misschien nog niet volledig maar toch in belangrijke mate, geholpen. Wie het heel goed heeft, kan er op eigen krachten geraken. Jonge tweeverdieners die hun best doen voor zichzelf en voor hun gezin, vallen nogal eens tussen wal en schip. Via Vlabinvest kunnen we die mensen helpen. In die zin voel ik wel iets voor dat inbrekscenario.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik besef heel goed dat er een link bestaat met het BBB. Ik vraag me echter af of we daarop moeten wachten en of we geen volgende stappen kunnen zetten zodat het werkingsgebied al kan worden uitgebreid en er kan worden ingebroken in die projecten. Verschillende gemeenten zijn volledig klaar. Hoe langer we wachten, hoe kleiner de kans wordt dat we nog kunnen inbreken.

De voorwaarden van Vlabinvest gaan nog verder dan die van de Vlaamse Wooncode. Voor de regio is het belangrijk dat we de Vlabinvestvoorwaarden kunnen hanteren. Ik hoop dat de regering zo snel mogelijk de nodige beslissingen neemt zodat we de besturen en huisvestingsmaatschappijen uit de regio zo snel

mogelijk kunnen meedelen dat ze gebruik kunnen maken van de nieuwe middelen en de nieuwe toewijzingsvoorwaarden van Vlabinvest.

Minister Marino Keulen: De grond van het probleem is eigenlijk dat Vlabinvest volgens de Raad van State nooit een decretale basis heeft gehad. Via het BBB kon dat worden hersteld. De Vlaamse Regering zal de nodige beslissingen nemen tijdens de week na het paasreces.

Mevrouw De Wachter, er is een stuurgroep tussen Vlabinvest en de lokale besturen. De werking wordt uitgebreid van negen gemeenten naar negenendertig gemeenten. Het betreft heel het arrondissement Halle-Vilvoorde, en de gemeenten Kortenberg, Huldenberg en Bertem. Het probleem dat een aantal lokale besturen nu zouden beginnen terug te krabbelen, is ons echter nooit gesignaleerd. We zullen ons hierover beraden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Dominique Guns tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de organisatie van het toezicht op de socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 2001-2002 werd de sector opgeschud door een persheisa die een aantal wantoestanden aan het licht bracht bij lokale socialehuisvestingsmaatschappijen. Inmiddels is ook de socialehuisvestingssector in Wallonië door een aantal schandalen in de actualiteit geweest.

Onlangs heeft deze commissie een ontwerp van aanpassing van de Vlaamse Wooncode goedgekeurd die de herstructurering van de administratieve reorganisatie van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed mogelijk moet maken. Voor het beleidsveld Wonen is het fundamenteel dat met de omvorming van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij naar de VMSW het toezicht op de woonactoren wordt overgedragen aan een andere entiteit. Dat ligt dan ook in de lijn van de beslissing van de Vlaamse Regering van 2002.

Mijnheer de minister, hoe zal het toezicht op de lokale huisvestingsmaatschappijen in het kader van deze nieuwe structuur worden georganiseerd? Welke instantie of instanties zal of zullen dat toezicht uitoefenen? Is het de bedoeling deze toezichthoudende functies een andere invulling te geven met inachtneming van een grotere geresponsabiliseerde autonomie voor de maatschappijen? Indien alsnog wordt gopeteerd voor een controle ter plaatse door commissarissen, is het dan de bedoeling om op termijn de huidige commissarissen te vervangen door toezichthouders, zoals opgenomen in de Vlaamse Wooncode? Blijven de huidige commissarissen en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, in afwachting van de effectieve inwerkingtreding van de nieuwe organisatiestructuur, het toezicht op deze maatschappijen verzekeren met inachtneming van het thans nog van toepassing zijnde toezichtbesluit?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, deze vraag ligt in het verlengde van wat vorige week aan bod is gekomen in de commissie. Het gaat om het aspect 'wonen' binnen het nieuwe ministerie RWO, Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed. De activiteiten van de vroegere VHM worden overgenomen door de VMSW, de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen. Dat loopt al vrij vlot. Het gaat om sociale huisvesting.

In tegenstelling tot de VHM zal de VMSW zich niet bezighouden met de inspectietaken. Die worden ondergebracht in een apart agentschap. Het is op zich een goede zaak dat de inspectie wordt georganiseerd buiten de hiërarchie, zodat er geen situatie van rechter en partij ontstaat. De mensen zullen volledig onafhankelijk kunnen werken. De inspectie zal gebeuren door fulltime toezichthouders, die zich ook zullen bezighouden met meerdere maatschappijen.

Het IVA Inspectie RWO wordt op 1 juli 2006 operationeel. We moeten ook nog de nodige besluiten nemen. In afwachting daarvan blijft de huidige VHM-commissaris verder werken. In een uitvoeringsbesluit zullen we bepalen hoe een en ander moet worden ingevuld.

De toezichthouders zullen voor een deel de taak overnemen van de huidige VHM. Daarnaast kunnen ze nog tekst en uitleg geven over de werking. We willen ook af van een te grote bevoogding vanuit Brussel. De VHM staat bij de SHM's vooral bekend als

de instantie die permanent met omzendbrieven, met telexen en andere dienstorders werkt, om te zeggen wat mag en wat niet mag. De nieuwe structuur zal zich meer opstellen als een coach.

Mevrouw Guns, het geven van een grotere operationele autonomie aan de huisvestingsmaatschappijen was het uitgangspunt bij het uittekenen van de nieuwe toezichtprocedures. Er zal dus minder betuttelend worden opgetreden vanuit Brussel. Op dit moment is er te veel reglementering.

Zoals reeds aangehaald, zullen op termijn de toezichthouders optreden in de plaats van de VHM. Deze BBB-operatie zal ervoor zorgen dat het toezicht wordt geprofessionaliseerd. Het agentschap Inspectie RWO kan en moet zich uitsluitend op het toezicht toeleveren.

Zolang de nieuwe structuur niet effectief werkt, moeten de huidige VHM-commissarissen en de VHM het toezicht blijven verzekeren. Van zodra de VMSW en het agentschap RWO hun taak kunnen opnemen, kunnen de VHM-commissarissen blijven werken in afwachting van de aanstelling van hun opvolgers. Dat zal wel gebeuren onder de leiding van het agentschap, en niet van de VMSW. Vanaf 1 juli zullen de commissarissen werken voor het agentschap RWO.

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk en pertinent antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
